

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

10. Dies Augusti. Altissima quæque flumina, minimo sono labuntur.
Curtius I. 7.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Augustus.

Tessera.

621

carnationis, Nativitatis, &c. sic quotidie ob quodlibet Dei beneficium, deberet esse in corde quasi dies festus. Ad hoc nos hortatur Poëta:

Sit cordis festum; panem meminisse comestum.

10. DIES AUGUSTI.

Altissima quæque flumina, minimo sono labuntur.

Curius l. 7.

Affabi-
litas.

I. **P**ertexo telam Virtutum Moralium, quas inter nulla est, quæ tantas animis ad alliciendum habet præstigias, quam comis quædam erga omnes Affabilitas. Hæc potissimum versatur circa congressiones, & convictum: hoc est, circa totum ambitum actionum, ad humanam, & socialem vitam, ac conversationem spectantium: præsertim ad colloquia cum aliis: quæ homo affabilis studet ita attemperare, ut proximo grata sint, & talia, quæ hominem in civili vita degentem, non dedecent. Necessè quoque ad eam est, præcurrere animi hilaritatem. Nam, ut dixit Sidonius: (a) *Quidam barbarismus est morum, sermo secundus, & animus afflictus.* Hæc Affabilitas potissimum convenit iis, qui, vel in potestatis culmine, ut præsent: vel in dignitatis apice, ut imperent, sunt constituti. Illi igitur, qui alta occupant fastigia, imitentur altissima flumina, quæ, ut monet Tessera, *minimo sono labuntur.* Sic & illi, minimo tono loquuntur. sint Magnates, tanquam magnetes, qui comi affabilitate omnes etiam ferreos homines ad se trahant, tractos, sibi concilient, conciliatos obligent. Summa sapientia est in aucupe, scire, quo

(a) *L. 9. ep. 3.*

quo genere ciborum, singulae volucres delectentur. Et ut bene Arbiter: *Nisi piscator eam imposuerit hamum escam, quam scierit appetituros esse pisciculos, sine spe praeda moratur in scopulo.* Sic voluntates, quae variis simulationum involucris teguntur, partim largiendo, partim affabiliter alloquendo, partim promittendo, sunt nobis conciliandae.

II. Maneat alta mente repostum illud Sidonii effatum: (a) *Breve saepe tempus est audientia, sed diuturnum injuria.* Illius memor Pius II, Pontifex Maximus, cum ad eum Senex verbis supra modum profusus, petendi quidpiam gratiam venisset, eumque, quia profusorem quidam de adstantibus admoneret, vere Pius Pontifex, omnia illum ab exordio repetere imperat, vultuque severius in alterum retorito: *Nescis, ait, ex quo Pontificatum mihi, alius vivere me oportere, non mihi.* Sic agant utinam, & dicant, qui vel in domo sunt, patres familias, vel in Urbe, Consules, vel in Patria, Praesides, vel in basilica, Principes, vel in Ecclesia Antistites, omnes denique in alios imperio polentes. Optandum, omnes in se exprimerent, moribus, quod in Constantino Nazarius tantoperè effert laudibus: (b) *Quid? faciles aditus: quid? aures pativertissima: quid? benigna responsa: quid? vultum ipsum Augusti decoris gravitate, hilaritate permixta, venerandum quiddam, & amabilem venientem, quis dignè exequi posset? Quarum rerum miraculo, sic omnes devinciebantur, ut non tam omnes dolerent, quod illum tyrannum tamdiu tulerant: quam quod tali Principe tam serò fruerebantur.* Qui talis est, tutior erit publici amoris excubiis, quam omnium militum gladiis. Unde, qui

(a) L. 4. ep. 6. (b) Orat. in Constant.

tutò regnare vult, benevolentiam, non armis stipari studeant.

III. In perfecto amore non licet reperire verba ficta, aut officia fucata. Qualis est amor in corde, talia sint verba in ore, si dissident verba, & corda, talis se magis reddet suspectum, quam suspiciendum. Qui multis præest, est quasi araneus in medio telæ, ubi si apice acus, filum aliquod telæ vel levissimè tangatur, mox illud sentit araneus; sic nullus subditorum, debet minimâ tangi injuriâ, quin hoc statim sentiat usque ad viscera. Plus debet conniti, ut affabilitate omnes pelliceat, quam severitate terreat. Est enim illud nimis quam verum? (a) *Nemo ei satis fidus, quem meruit.* Itèque, illud Josephi: *Semper firmitus est Principis imperium, qui amari vult, quam qui metui.* Natura enim, sic comparatum est, ut subiecti delectentur Regibus, de suo fastigio se nonnihil demittentibus. Horum non nescius Tiberius Imperator: (b) *In appellandis, venerandisque singulis, & universis propè excesserat humanitatis modum.* Huic similis fuit Rodolphus Imperator Austriacus, cum enim, frequentior esset ad eum populi concursus, & per satellites quosdam tenuioris fortunæ ad se affectantes submoventi videret, non sine stomacho edixit, *Per Deum, finite homines ad me venire, non enim ideò ad imperium vocatus sum, ut in arcula includar.* Semper affabilibus sunt blanda fandi tempora. Quàm sit blanda animorum conciliatricula, Affabilitas. Si mihi non credis, ipsi crede Eloquentiæ, hoc est, Tullio. (c) *Difficile dictu est. quanto-*

perè

(a) Curt. l. 10. c. 8. Antiq. 3. (b) Sueton. in eius vitæ. 29. (c) l. 2. de offic. c. 14.

pere conciliet animos hominum comitas, affabilisq[ue]
verborum. Dicam igitur cum Poëta:

Si vis esse comes mihi: mores accipe comes.

11. DIES AUGUSTI.

Explicando te à mundo, simplex; Implicando, duplex
eris. *S. August. Hom. 2. in Joan.*

Simpli-
citas.

Simplex vocatur moribus, qui
commistus, ac multiplex non, est
nec in varia abit, sed unius tantum,
& incompositæ est formæ. Itaque
simplicitas signat animum non effusum in multa, nec
distractum in res externas. Non rarò simplicitas, ani-
mi lenitatem, referendæ injuriæ nesciam denotat,
conjunctam cum quadam naturæ bonitate quæ quis
ægerimè inducitur; ut de alio suspicetur, præter-
quam quod apertum est, forisq[ue] proditur. Unde qui
transactâ injuriâ, iram abjiciunt, nec in aliquo pecto-
ris recessu, ac fluxu recondunt, & ideò de vindicanda
injuria non sunt solliciti, meritò dicuntur simplices
sicut columbæ, (a) quæ, (teste S. Cypriano) est simplex
animal, & latum, nō felle amarum, non moribus saevum,
non unguium laceratione violentum. Itaque simplici-
tas, est quiddam è pulcherrimis perfectionibus con-
flatum, eximia vitæ ratio, omni decore, ac venustate
concinna, coram Deo pretiosa, quam etiam uno ver-
bo dicimus Innocentiam, cùm abest ab animo scelus,
à corde, vindictæ cupiditas, ab ore, loquendi callidi-
tas, à moribus, duplicitas, atque ut in lyrâ, est omnium
symphonia, hoc est breviter, candida simplicitas, &
animi

(a) *De vit. Eccl.*